ANUL XIII. — No. 2023. 6 PAGINI 3 LEI Luni 20 Aprilie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraiţa 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Ripensia şi Juventus învingători

Aspecte

Ziua bună se cunoaşte de dimineaţă... Cel puţin aşa circulă o versiune, care eri a fost total infirmată. De dimineaţă, terenul a fost o minune. Un cer fardat cu soare, un aer în care simţeai primăvara, însfârşit «se cunoştea» o zi bună.

Cerul însă, care habar n'are de zicători şi proverbe s'a burzuluit cam prin timpul prânzului şi a 'nceput să lăcrimeze în momentul când lumea s'a sculat dela cafea şi se pregătea să meargă la match.

Personal, nu am mai depus nici o grabă, căci îmi făceam socoteala că cel puţin de data asta, când plouă, nu va fi bătaie pe locuri. O inspiraţie divină m'a făcut însă s'o pornesc în timp reglementar.

Probabil că poporul se aştepta să înceteze ploaia sau societatea de radiofuziune o fi anunţat «că plouă» Cert este că nimeni nu s'a sinchisit de cele câteva picături cari se insinuau perfide să strice un nou record de spectatori.

Şi bine a făcut lumea care s'a grăbit să ocupe de timpuriu un crâmpei în tribună, căci la ora 14 locurile centrale erau ocupate. De ploaie, nici vorbă. Cât cuprindeai cu ochiul liber — sau cu ochelarii — un albastru ce-i drept cam spălăcit, dar un albastru care se cheamă timp senin. Cei cu fulgarine regretau că şi-au complicat inutil echipamentul iar umbrelele deveniseră utensile anacronice. Cei cari au venit «în talie» şi fără pălărie, zâmbeau victorioşi.

D. Mielu Petrescu a fluerat începutul primului match.

Suporterii îşi susţin echipele respective iar spectatorii neutri susţin... că totuşi o să plouă.

Un cerc de bănăţeni, cari deocamdată n'au nici o emoţie, se ţin de glume. Unul dintre ei — probabil matematician — pune o problemă de perspicacitate.

— Ia spuneţi-mi mie, ce se'ntâmplă dacă se urcă un abisinian pe o cracă ?

— ? ! ? !

— Eh! să vă spun tot eu. E un negru mai puţin pe pământ. Dar ce se'ntâmplă dacă se urcă doi abisinieni pe-o cracă ?

— Doi negri mai puţin pe pământ.

— Aş ! Sunt doi negri în pom ! Dar dacă se urcă 15 abisinieni pe o cracă ?

— Sunt 15 în pom.

— Ba pardon. Se rupe craca...

La repriză Juventus conduce. După cele zece minute reglementare, echipele-şi fac apariţia să tranşeze definitiv. Jucătorii s'au aşezat în posturile respective, mingea e la centru, publicul aşteaptă, dar arbitrul nicăeri. Trece un minut, două, cinci, nouă, nici semn de arbitru.

Publicul s'a impacientat.

— Să vie arbitrul !

— Vrem arbitru.

Cineva a propus soluţia să se joace fără arbitru.

— Cum se poate dom'le ?

— Foarte bine, ei o să joace şi publicul o să fluere.

D. col. Davila, disperat, caută un arbitru.

— Să arbitreze Titel, că el a arbitrat şi la Olteniţa.

Goana după un arbitru durează zece minute, dar zadarnic. «Cavalerii fluerului» s'au băgat în gaură de şarpe. Publicul a început să se revolte.

SCHWARTZ

— Asta-i curată bătaie de joc. Tocmai arbitrul, care-i cel mai expus într'un match public, să nu aibă rezervă.

— Păi sigur dom'le, şi cauciucurile dela automobile au rezerve.

— Ei, asta e. Caucicurile poate să se desumfle.

— Şi pe arbitru poate să-l... umfle.

Insfârşit, d. Iancu Ceaureanu a rezolvat — şi trebue s'o recunoaştem cu un deplin succes — problema arbitrajului.

Spre stupefacţia publicului şi în ciuda ordonanţei Districtului, vânzarea limonăzilor a continuat sub cele mai bune auspicii.

— Ia uite nene limonadă, şi eu care m'am luat după comunicatul Districtului şi mi-am adus ceai în termos...

— S'a ars Venus. Ii amendează cu 5000 de lei.

— Nu-i adevărat. Au luat măsuri de precauţiune. Limonada se vinde'n sticle incasabile.

— Şi crezi c'o să fie bine aşa?

— Sigur că da. Poţi să spinteci o sută de ţeste, sticla incasabilă e foarte rezistentă.

Culmea ghinionului, d. Ceaureanu, preşedintele Districtului, cel care a semnat ordonanţa de interzicere a limonăzilor, a fost văzut sorbind cu voluptate «una roşie».

Cineva dela Sportul Studenţesc îl întreabă:

— Păi bine coane, tocmai d-ta bei limonadă ?

— Ce-are-aface? Am interzis numai vânzarea limonăzilor, nu şi cupărarea!

Venus şi Juventus sunt în cabină. Işi fac apariţia Ripensia, Crişana, d. Victor Braida şi vreo câteva mii de pogoane de nouri negri şi deşi.

— Crezi c'o să plouă ?

— Apă de ploaie !

— Tocmai d'aia mi-e frică.

Ripensia face o deosebită impresie printr'o eleganţă care face praf sexul frumos.

O picătură rece a căzut pe chelia unui domn care a dat alarma:

— Plouă !

Sute de umbrele s'au deschis la peluză, care a luat aspectul unui uriaş cort negru.

La tribună Nicu Teodoru a luat dela bufet o umbrelă mare de soare. Toată lumea — care are — deschide umbrelă. Cei cu bastoane n'au ce să deschidă.

A început să plouă deabinelea. Nimeni nu părăseşte însă locul.

— Hapciu !

— Noroc !

— Ce noroc, că-i guturai.

— Mi se pare c'o să stea...

— Dacă nu pleacă, sigur că stă

Expresia ciuciulete şi-a găsit în tribune o strălucită ilustrare. O cucoană îşi stoarce combinezonul. Pălăriile bărbăteşti au strâns apă pe boruri, ca în nişte jghiaburi. Un domn care s'a aplecat puţin la dreapta cu o astfel de pălărie, a stârnit revolta unei cucoane :

— Ce verşi apa pe mine, mitocane ?

Un grup discută despre galoşi şoşoni, fulgarine şi alte lucruri impermiabile.

Un domn face o reflecţie :

— Vezi, d'aia spuneam eu că în ziua de 18 Aprilie e bine să iei umbrela.

—Dece?

— Nu vezi cum plouă ?

In tribună s'a strâns apa. Picioarele spectatorilor au prins igrasie. E lac de apă. Un domn vrea să plece.

— Mergi mai încet şefule, că faci valuri.

Domnişoara Lucica, veselă şi surăzătoare, e fericită.

— Noroc că nu mi-am oxigenat părul, că pe ploaia asta rămâneam fără oxigen !

Sfârşitul matchului, era şi fatal, se termină cu inevitabilul 2—2.

— Iar 2—2 ?

— Las'că-i bine. Avem prelungire.

Intr'adevăr, jocul mai continuă încă două reprize de câte 15 minute.

Ploaia a stat. Dar ce folos? A început o ploaie... de goaluri.

Ripensia, care vrea să bată recordul eleganţei, şi-a schimbat tricourile, ciorapii, tot echipamentul. Aceleaşi culori însă: roşu, galben, albastru.

In primul minut, două passe Schwartz—Dobai, goal.

Nepotul lui Konrad jubiliază :

— Hai Lipi ! Hai Lipensia !

In poarta Ripensiei, Konrad cu... un sifon în mână.

D. Urzică, delegat federal, s'a alarmat.

— In cine vrei să dai cu sifonu ?

— Nu dau, nu te speria. Il ţin numai la spatele lui Pavlovici, ca să nu-i vie cu sifon la nas.

D. Balaci explică goalul, descriind cu mâinile'n aer toate figurile din geometrie.

A. Nol

(Continuare în pag. III-a)

Sus stânga: ***Korony reia cu capul, jenat de Cristoloveanu. In fund Petea;*** **jos stânga:** ***o fază a matchului Ripensia-Crişana ; Schvartz, în careu, a reluat cu capul; Ciolac, flancat de Fănescu, urmăreşte.***

Sus dreapta: ***în careul Juventusului: Sepi sare la o minge înaltă, dar Creţeanu va intercepta; în fund Neacşu;*** **jos dreapta:** ***ca la Wemblay, spectatorii bucureşteni nu se sperie de ploaie.***

1.000.000

a pus la dispoziţie un sportiv entuziast pentru organizarea la Bucureşti a matchului de campionat mondial

TOMA - SANGCHILLI

Suma este totuşi... infimă !...

In ultima şedinţă a comitetului Federaţiei de box s'a discutat o extrem de importantă chestiune în legătură cu organizarea unui match între Aurel Toma şi Baltazar Sangchilli, pentru titlul mondial la categoria cocoş, pe care acesta din urmă îl deţine.

TOMA AUREL

La prima vedere, perfectarea acestui proect pare posibilă mai ales că matchuri ar urma să se organizeze în cadrul «Lunei Bucureştilor» când Capitala adăposteşte acea massă de populaţie flotantă, totdeauna gata să asalteze spectacolele cu răsunet, indiferent de domeniul din care ele fac parte.

Aprofundând însă chestiunea, realizarea acestei «premiere» nu apare ca ceva posibil. Aceasta este părerea noastră şi, vom arăta mai la vale motivele pe cari se bazează pesimismul nostru.

Inainte de toate însă, vom pune în curent pe cetitori cu cele petrecute în şedinţa în care s'a pus pe tapet organizarea în Bucureşti, a primului campionat mondial.

UN ORGANIZATOR NOU

Ideia se datoreşte unei persoane care a frecventat aproape toate reuniunile pugiliste dela noi dar care, până în prezent nu a avut veleităţi de organizator.

Succesele răsunătoare repurtate de Aurel Toma la Paris, l-au entuziasmat însă şi, pentrucă reprezentantul nostru întâmpină dificultăţi în mersul său glorios spre cele mai invidiate titluri, persoana în chestiune — mare admiratoare a campionului român — a hotărît, în ziua când a aflat de refuzul lui Decico, să-şi pună o parte din avere în joc, spre a înlesni lui Aurel Toma continuarea şirului de victorii.

Acest domn care, făcând sport pentru sport, înţelege să împingă, până la sacrificiu, pasiunea care îl animă, se numeşte Jean Amza.

Pentru multă lume, d. Jean Amza este un necunoscut. Pentru noi, cei cari stăm în apropierea ringului însă, d. Jean Amza reprezintă tipul sportivului convins, omul chemat să facă ceva pentru propăşirea unei manifestări serios ameninţată.

Pentrucă acordăm cuvenita consideraţie proteguitorului lui Aurel Toma, regretăm că tocmai noi suntem aceia cari îi vom demonstra imposibilitatea organizării la Bucureşti a matchului de campionat mondial, dintre deţinătorul Balthazar Sangchilli şi pretendentul Aurel Toma.

1.000.000 LEI LA BATAIE

Propunându-şi să organizeze matchul de mai sus, d. Amza a înţeles să rişte suma de 1.000.000 lei. Ne vom permite să tăiem dela început, elanul inimosului sportiv şi în acelaş timp binevoitor al boxului românesc, spunând din capul locului că suma de mai sus nu este suficientă nici măcar spre a acoperi bursa pe care o va pretinde spaniolul.

Sangchilli trăeşte într'o ţară cu valută forte. In consecinţă, va pretinde bursa în pesetas. Şi, cu siguranţă nu va accepta mai puţin de 100.000 pesetas, ceiace echivalează cu aproximativ 2 milioane lei.

Deci, dintr'un singur condei, prima rubrică a cheltuelilor de regie

Jenny Dumitrescu

(Continuare în pagina II-a)

